

РЕШЕНИЕ

№ 28286

гр. София, 14.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 15.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **5176** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с подадена жалба от Д. Г. Л. от [населено място] чрез адв. С. и адв. К. срещу решение № 58 от 13.02.2026 г. по преписка № 173/2023 г. на Комисията за защита от дискриминация, петчленен състав, с което е установила, че от страна на Българската асоциация по триатлон, представлявана от Д. Б. – президент, не е допуснато нарушение на забраната за дискриминация по см. на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр. вр. чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. спрямо жалбоподателката на основата на признаците „гражданство“ и „народност“.

В жалбата се излагат твърдения за неправилност на административния акт, като постановен в несъответствие с действителната фактическа обстановка и в противоречие на събраните по делото доказателства. Посочва се, че без наличие на законово основание Д. Л. не е била допусната до участие в състезание по триатлон, за разлика от други състезатели, намиращи се в идентично правно и фактическо положение – деца с украинско гражданство, картотекирани от украинската федерация по триатлон, които са били допуснати до състезанието.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата, като моли съда да отмени оспореното решение. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – Комисията за защита от дискриминация се представлява от юрк. И., която оспорва жалбата, а по същество счита издадения административен акт за правилен и законосъобразен.

Заинтересованата страна – Българска асоциация по триатлон се представлява от адв. Д., който оспорва жалбата като неоснователна. В писмена защита по делото излага подробни съображения досежно липсата на извършена дискриминация спрямо жалбоподателката по посочените от нея признаци. Моли са присъждане на разноски.

Съдът, като разгледа становищата и възраженията на страните по делото, приложената административна преписка и събраните по делото доказателства, намери за установено следното: Административното производство е започнало във връзка с подадена жалба до КЗД вх. № 44-00-2785/28.07.2023 г. от Д. Л. срещу Българска асоциация по триатлон, съдържаща твърдения за извършена дискриминация, изразяваща се в умишлено недопускане на български гражданин до Държавна купа по акватлон в [населено място] за периода 08-09 юли 2023 г. Посочвало се, че жалбоподателката е състезател към Донецката областна федерация по триатлон (У.), клуб „ШВСТ“, като клубът подал заявки за участие на 12 състезатели в състезанието в [населено място]. Всички състезатели били допуснати до участие, с изключение на Д. Л., като тя не получила информация, защо не е допусната до участие.

В хода на извършеното проучване по чл. 55-56 от 33Дискр. постъпило становище от Българската асоциация по триатлон (БАТ), в което подадената жалба се считала за неоснователна. Посочвало се, че право на участие в държавното първенство (съобразно Правилата за провеждане на държавни първенства и състезания по триатлон и неговите разновидности) има всеки лицензиран спортен клуб, член на БАТ и неговите редовно картотекирани състезатели, след заплащане на годишния членски внос, такса картотека и такса участие. Заявките за държавните първенства се изпращат по електронен път до 7 дни преди техническата конференция. За състезанието в [населено място] било взето решение да бъдат допуснати украински деца да се състезават заедно с българските деца триатлети, единствено заради статута им на бежанци и в името на спорта. Твърди се, че два дни преди състезанието в [населено място] в чат платформа получили запитване от треньора на украинския клуб, дали ще допуснат до участие не украинско дете-бежанец, а Д. Л.. В платформата била изпратена снимка на заявление от Л. до председателя на клуба в У. с искане да бъде картотекирана в него. Малко по-късно получили и снимки на картите-картотеки на състезателите от У., но карта-картотека за Л. не са получавали. Подчертават, че липсата на редовна картотека е достатъчно основание за отказ от участие за всеки състезател. На състезанието в [населено място] участвали само картотекирани състезатели към клубове на БАТ и украински деца-бежанци, картотекирани в украински клубове, като Л. не се причислявала към нито една от тези групи.

С оспореното решение № 58 от 13.02.2026 г. Комисията за защита от дискриминация, петчленен състав, установила, че от страна на Българската асоциация по триатлон, представлявана от Д. Б. – президент, не е допуснато нарушение на забраната за дискриминация по см. на чл. 4, ал. 2 от 33Дискр. вр. чл. 4, ал. 1 от 33Дискр. спрямо жалбоподателката на основата на признаците „гражданство“ и „народност“.

За да постанови този резултат, КЗД приела, че на 21 юни 2023 г. Д. Л. подала заявление за включването ѝ като състезател до Донецката Регионална Федерация по Триатлон (ДРФТ), с молба да тренира и да се състезава за клуб ШВСМ. Видно от писмо на украинската федерация по триатлон до КЗД, на 23 юни 2023 г. Л. е получила одобрение от федерацията да представлява украинския отбор ШВСМ на състезания на различни нива. Това, обаче, според административния орган не означавало, че на тази дата Л. е имала вече валидно издадена състезателна карта-картотека за участие в състезания. Посочва се, че документите на Л. не са били подадени за конкретното състезание в [населено място] в срок, което е било и основанието за недопускане на състезателката. Това от своя страна не можело да се приеме като неравностойно третиране и то на посочените в жалбата признаци. Акцентираща се върху обстоятелството, че в рамките на цялото производство пред КЗД не се е установил годинен сравнител, който е основен елемент при установяването на дискриминация по чл. 4, ал. 2 и ал. 3 от 33Дискр. В случая жалбоподателката не е в сравнимо сходно положение спрямо членуващите в украинския отбор спортисти от клуб

ШВСМ, които са базирани и тренират на територията на [населено място] и са със статут на бежанци. В заключение се посочва, че всички установени факти изначално не индикират за неравно третиране, а за това, че към датата на искането за участие в състезанието в [населено място], на Д. Л. не са били издадени необходимите документи за участие.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, в предвидения от закона 14-дневен срок за обжалване и е насочена срещу годен за оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна поради следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, при спазване на установената от закона писмена форма, съдържа предписаните в чл. 66 от ЗЗДискр. реквизити, като не са извършени съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Посочен е издателят на решението, жалбоподателят, оплакванията му, извършените действия по проучването, становищата на ответните страни в производството, какво е установил органа от фактическа и правна страна и в крайна сметка - какво е решението му по същество на казуса. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Спазени са специалните административнопроизводствени правила, установени в чл. 50 – чл. 70 от ЗЗДискр. В хода на това производство са представени писмени становища от всички страни, съпричастни към казуса и имащи отношение към спора за упражнена дискриминация спрямо жалбоподателя, след което страните са поканени да се запознаят със събраните материали, да изразят становище по тях, както и да ангажират допълнителни доказателства и изложат твърденията си. Процедурата по проучване и събиране на доказателства е приключила със заключение на докладчика по преписката, след което е насрочено заседание на решаващия състав, за датата на което страните са били редовно уведомени. Проведени са открити заседания с участие на страните, с което производството е приключило и въз основа на събраните доказателства е постановен оспореният административен акт.

Оспореното решение е издадено в съответствие с приложимите материални норми по следните съображения:

Безспорно установено по делото е, че жалбоподателката е български гражданин, който не е картотекиран към български спортен клуб, член на БАТ. От приложените по делото доказателства е видно, че със заявление от 21.06.2023 г. (л. 39) до президента на Донецката Регионална Федерация по Триатлон (ДРФТ), подадено от баща ѝ, Д. Л. е поискала да бъде зачислена като състезател в състава на Донецката областна федерация по триатлон, която тренира в [населено място], България под ръководството на треньора Г. Д. от украинския клуб „ШВСМ“. Върху заявлението е поставена резолюция от 23.06.2023 г. В приложено към административната преписка писмо (л. 188) от украинската федерация по триатлон, се посочва, че на 23.06.2023 г., след споразумение на треньора Г. Д. с ръководството на Ф. по триатлон на У., С. К. (президент на ДРФТ) подписал декларация, че не възразява състезателката Д. Л. да представлява украинския отбор ШВСМ на състезания на различни нива.

В случая, съдът се солидаризира с направеното от административния орган заключение, че по делото не са налице доказателства за това, че към датата на искането, както и към датата на провеждане на самото състезание в [населено място] (08-09 юли 2023 г.) Д. Л. е притежавала редовна карта-картотека към украинския отбор, която да ѝ позволи да се състезава на Държавната купа по акватлон. От приложеното копие на лиценз по преписката (л. 111) също не може да се направи противното заключение. Върху него е отбелязана датата на валидността му, но не и датата на издаването му.

С императивната разпоредба на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. е забранена всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. По смисъла на ал. 2 на същата норма пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. В разпоредбата на § 1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр. е разписано, че „неблагоприятно третиране“ е всеки акт, действие или бездействие, които водят до по-малко благоприятно третиране на едно лице спрямо друго въз основа на признаците по чл. 4, ал. 1 или могат да поставят лице или лица, носители на признак по чл. 4, ал. 1, в особено неблагоприятно положение в сравнение с други лица.

От анализа на цитираните норми следва изводът, че за да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр., е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. Неправомерният диференциран подход към дадено лице или определен кръг лица трябва да е обвързан от признак по чл. 4 от ЗЗДискр. В този смисъл не е достатъчно да се установи по-неблагоприятно третиране на определен кръг лица в конкретен случай, а е необходимо да се докаже още, че това третиране е извършено съзнателно по някои от признаците, очертани в чл. 4 от ЗЗДискр., като следва да е налице и пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение и причината за него, като при всички случаи следва да се изразява в някой признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр.

В конкретния случай не се установява неблагоприятно третиране от страна на БАТ спрямо жалбоподателката по признаците „гражданство“ или „народност“, а единствено спазване на Правилата за провеждане на държавни първенства и състезания по триатлон, съгласно които некартотекирани състезатели нямат право на участие в държавните първенства, организирани от БАТ. Както в административното, така и в съдебното производство жалбоподателката не успя да докаже наличие на редовна карта-картотека, както и подадени по надлежен ред – 7 дни преди състезанието, документи за участие. Не се установи, също така, и годно лице сравнител – такова, което да се е намирало в същото или сходно положение, като това на жалбоподателката и да е било третирано по по-благоприятен начин от заинтересованата страна.

С оглед гореизложеното съдът приема, че КЗД е постановил законосъобразно решение, за което не са налице посочените в чл. 146 АПК отменителни основания, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, право на разноски на основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК имат ответникът и заинтересованата страна, които са направили искане в този смисъл в срока за това. В случая на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 50 евро. От страна на представителя на заинтересованата страна са приложени договор за правна помощ и фактура за платено по банков път адвокатско възнаграждение в размер на 450 евро.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Г. Л. от [населено място] чрез адв. С. и адв. К. срещу решение № 58 от 13.02.2026 г. по преписка № 173/2023 г. на Комисията за защита от дискриминация, петчленен

състав.

ОСЪЖДА Д. Г. Л. да заплати на Комисията за защита от дискриминация сумата в размер на 50 евро юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Д. Г. Л. да заплати на Българската асоциация по триатлон ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 450 евро разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: